

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾

قال النبي صلى الله عليه وسلم

اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ

ALLAH'A ŞÜKRETMEK

Muhterem Mü'minler!

Âlemlerin Rabbi, bizi şerefli ve mükemmel bir varlık olarak yarattı. Her birimizi, dilediği gibi şekillendirdi. Varlık âleminin sayısız nimetlerini önümüze serdi. Bizi, bütün bu nimetlerden yararlanabilecek yeteneklerle donattı. Sonra da, hangimiz daha güzel işler yapacak diye bizi sınamak için dünyaya gönderdi. Bizler, bu dünyada birer misafir olarak bulunuyoruz. Gözümüzü çevirdiğimiz her yerde Allah'ın nimetlerini görüyoruz. Her lokmada O'nun ikramlarını tadıyor, her nefeste O'nun bize bağışladığı havayı soluyoruz. Biliyoruz ki bütün bunlar bizim içindir. Bu gerçeği, âlemlerin Rabbi, Yüce Kitabımız Kur'an'da bize şöyle haber veriyor: **“Görmedin mi: Göklerde ve yerde ne varsa hepsini Allah sizin hizmetinize verdi. Açık ve gizli nimetlerini üzerinize yağdırdı...”**¹

Muhterem Kardeşlerim!

Bir an için durup son birkaç saatimizi düşünelim. Bu birkaç saat içinde üzerimize yağan nimetleri şöyle bir hatırlayalım. O nimetlerden her birinin nerelerden gelip bizi bulduğunu düşünelim. O nimet, toprağın derinliklerinden beslenen bir ağacın meyvesi ise, Allah onu çeşitli evrelerden geçirerek bizim için hazırlamıştır. Eğer o, bir damla su ise, Allah onu tuzlu okyanuslardan bulutlara, bulutlardan da yeryüzüne indirmiş, nihayet

bardağımıza kadar bizim için getirmiştir. Eğer o bir ışık ise, Allah onu uzayın derinliklerindeki güneşten bize göndermiştir. Öyleyse Rabbimizin bize bağışladığı bunca nimet arasında, şükretmenin en önemli görevlerimizden birisi olduğunu bilmeliyiz. Onun içindir ki Yüce Allah, Bakara Suresinin 152. ayetinde şöyle buyurur: **“Öyle ise siz beni (ibadetle) anın ki ben de sizi anayım. Bana şükredin; sakın bana nankörlük etmeyin!”**

Aziz Mü'minler!

Şükür; nimet, lütuf ve ihsanlarından dolayı, Rabbimize minnet ve şükran duygularımızı ifade etmektir. Şüphesiz her nimetin bir şükür ve beraberinde getirdiği sorumluluklar vardır. Şunu iyi bilelim ki, şükretmek sadece dille “Ya Rabbi şükür” demek değildir. Şükür, her nimeti, Allah'ın razı olacağı şekilde değerlendirmektir. Aldığımız her nefesin, hayatımızın, gençliğimizin, zenginliğimizin, ilmimizin kendine has bir şükürü vardır. Zekât ve sadaka vermek, kazandığımız helal servetin şükürüdür. Bildiğimiz hakikatleri öncelikle kendi hayatımızda tatbik etmek, sonra da başkalarına öğretmek, ilmin şükürüdür. Sahip olduğumuz gençlik enerjisini, hak, hakikat ve insanlığa hizmet uğrunda harcamak, gençliğin şükürüdür.

Değerli Kardeşlerim!

Şükür, nimetlerin artmasına, isyan ve nankörlük ise bu nimetlerin yok olmasına sebebiyet verir. Bu itibarla nimetlerin artışı veya yok oluşu bir anlamda bizim tutum ve davranışlarımıza bağlıdır. Nitekim Yüce Mevlamız Kur'an-ı Kerim'de: **“Andolsun şükrederseniz elbette size nimetimi artırırım. Eğer nankörlük ederseniz hiç şüphesiz azabım çok şiddetlidir”**² buyurmak suretiyle bu hususu dile getirmektedir.

Öyleyse geliniz, şükürü hayatımızın bir parçası haline getirelim. Sadece dilimizle değil, bütün benliğimizle Rabbimize şükredelim. Peygamber Efendimiz (s.a.s)'in tavsiye ettiği ve hutbemin başında okuduğum şu duayı kalbimizle Rabbimizden dileyelim:

“Allah'ım! Seni anıp zikretmek, nimetine şükretmek ve sana lâıyk ibadet etmek için bana yardım eyle!”³

² İbrahim, 14/7.

³ Ebu Davud, Vitr, 26.